

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10945/2025
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мерсудин Алагић, адвокат из ..., ради редукције тестаментa, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 956/24 од 12.03.2025. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 956/24 од 12.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 956/24 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П 154/2023 од 21.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се делимично поништи – редукује тестамент тестаменталног завештаоца ВВ, бившег из ..., сачињен пред Општинским судом у Прибоју под бројем Р-93/93, а проглашен у оставинском поступку О – 86/98 дана 18.12.2004. године, којим је туженом у наслеђе остављен стан рег. броја .. који се налази у Прибоју у улици ..., површине 34 м² и то 1/8 идеалног дела стана и да се утврди да тужиоцу на име нужног дела припада 1/8 идеалног дела наведеног стана, а што је тужени дужан признати. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 111.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 956/24 од 12.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прибоју П 154/2023 од 21.12.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је делимични поништај – редукција тестамент тестаменталног завештаоца ВВ, бившег из ... сачињен пред Општинским судом у Прибоју под бројем Р-93/93, проглашен у оставинском поступку О – 86/98 дана 18.12.2004. године. О овом захтеву нижестепени судови су одлучили одбијањем захтева имајући у виду одредбу члана 59. став 1. Закона о наслеђивању, којим је прописано да се смањење завештајног располагања може захтевати у року од 3 године од дана проглашења завештања, те како је у конкретном случају предметни тестамент проглашен на рочишту пред судом дана 18.12.2004.године (на коме је присуствовао и тужилац, који је оспорио тестамент) а тужба поднета 11.06.2021. године, то је протекао законом предвиђен рок.

Тужилац наводи да ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.06.2021. године. Вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**